

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ι'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1932

ΑΡΙΘ. 5

ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΣ

Τῆ μεθαύριον Δευτέρα (2 Φεβρ.) συνέρχεται ἐν Γενεύῃ ἡ ἀπὸ πολλοῦ προηγγελημένη Διάσκεψις περὶ τοῦ διεθνοῦς Ἀφοπλισμοῦ. Λαμβανομένων δ' ὑπ' ὄψει τῶν λόγων οἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς Διασκέψεως ἡτις ἔμελλε νὰ λύσῃ τὸ μέγα πρόβλημα τῶν πολεμικῶν ἐπανορθώσεων, εὐλόγως ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου ἡ προσοχὴ ἀγωνιωδεστέρα ἤδη στρέφεται πρὸς τὸ τραγικὸν ἐρωτηματικὸν τοῦ ἀφοπλισμοῦ τὸ ὅποιον ὀρθοῦται ἀπὸ πολλοῦ ὑπερθεν τῆς Γενεύης. Τὸ γεγονός τῆς ἐκδήλου θαθείας διαφωνίας τῶν κρατῶν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ρυθμίσεως καὶ τοῦ ἁρμοισμοῦ τῶν συγκρουομένων μεταπολεμικῶν οικονομικῶν συμφερόντων ἐπεδείνωσεν ἐπὶ μᾶλλον τὴν παγκόσμιον ἀνησυχίαν ὡς πρὸς τὴν ἔκθεσιν τῆς περὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ συνδιασκέψεως, ἐφ' ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ὡς γνωστὸν, τὰ κράτη δίστανται πρὸς ἄλληλα ριζικῶς.

Σπανίως ὁ κόσμος εὐρέθη εἰς τόσον τραγικὴν καμπὴν ἐν τῇ ἱστορίᾳ του. Ἄλλοτε, πρὸ τοῦ τελευταίου πολέμου, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς μυστικῆς διπλωματίας, οἱ λαοὶ μόλις καὶ ἀπλῶς διησθάνοντο ἀνησυχίαν τινὰ κατὰ τὰς κρίσεις στιγμὰς τῆς ἐθνικῆς των ζωῆς καὶ μόνον ἀόριστός τις προαίσθησις καὶ ἀσαφὴς τις διόρασις ἐγένετο ἡμιχλωδὴ τινὰ δυσθυμίαν παροδικὴν καὶ ἀπηλλαγμένην ὀξείας δριμύτητος. Σήμερον τὰ πράγματα μετεβλήθησαν ἄρδην· αἱ διπλωματικαὶ μεταξὺ τῶν κρατῶν συνεννοήσεις καὶ διαπραγματεύσεις τελοῦνται ὑπὸ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, τὰ ἐπασχολοῦντα τὰ ἔθνη ζητήματα φέρονται εἰς γνῶσιν τῶν λαῶν, δὲν ὑπάρχουν πλέον μυστικά καὶ ἀοριστία καὶ ὑπονοούμενα, ἀλλ' ἕκαστος γνωρίζει καλῶς τὰ ὑπὸ συζήτησιν διεθνή ζητήματα, τὰς ἀφορμὰς καὶ τὰ ἐλατήρια, τοὺς ἀμέσους καὶ τοὺς ἀπωτέρους σκοποὺς των. Οὗτος ἀκριβῶς εἶνε ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποιον ὁ πόνος τῶν λαῶν εἶνε ὀδυνηρότερος, ὡς ἀκτινοβολῶν εἰς ἕκαστον ἄτομον καὶ εἰς τὰς κοινωνίας ἐν τῇ συνόλῳ των ἐξ ἀμέσου καὶ πλήρους γνώσεως τῶν δυσυπερβλήτων δυσχερειῶν καθ' ὧν μοιραίως αἱ λύσεις αὐτῶν προσκρούου.

Ἄλλὰ συγχρόνως ἡ αὐτὴ πλήρης καὶ φωτεινὴ συνείδησις τῶν συνεπειῶν μιᾶς ἀποτυχίας περὶ τὴν κοσμοσωτήριον συνεννόησιν τῶν διαφορομένων κρατῶν εἶνε ἐκείνη, ἡ ὅποια ὠθεῖ τοὺς ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου

ἐπιφανεῖς, τοὺς ἀσκοῦντας ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης ὑπέρτερον κύρος καὶ αὐθεντικῶς δυναμένους νὰ ἐκφράσωσι τὴν διεθνή ἀξίωσιν, νὰ ἀποταθῶσι πρὸς τοὺς λαοὺς καὶ τοὺς ἰδικούς των καὶ τοὺς λοιποὺς ὅπως συνετέλεσαν ἕκαστος καὶ πάντες ὁμοῦ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κρισιματώτων διεθνῶν συνδιασκέψεων. Ἦδη κατὰ τὰς τελευταίας συνελεύσεις τῶν μεγάλων παγκοσμίων ὀργανώσεων ἐγένετο ἀνάπτυξις τῶν ἐπιμάχων ζητημάτων καὶ διευτυπώθησεν συστάσεις καὶ ἐξεφράσθησαν εὐχαί. Εἰς μόνην τὴν ἐν Παρισίοις περὶ λήγον τὸ παρελθὸν ἔτος συγκροτηθεῖσαν πρὸς εἰδικὴν σπουδὴν τοῦ ζητήματος τοῦ ἀφοπλισμοῦ συνέλευσιν παρέστησαν ὑπὲρ τὰ χίλια πρόσωπα ἐκ τριάκοντα χωρῶν ἀντιπροσωπεύοντα ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους πενήκοντα πολιτικούς, ἐπιστημονικούς, κοινωνικούς καὶ θρησκευτικούς ὀργανισμούς. Εἶνε δὲ γνωστὸν ἐκ τῶν ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» δημοσιευθέντων μετὰ πόσου ἐνδιαφέροντος ἐμελέτησε τὸ ζήτημα καὶ ἡ μικρὸν πρὸ αὐτῆς ἐν Cambridge συνεληθῆσα πολυαριθμοτάτη διεθνὴς συνδιασκέψις. Αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνδιασκέψεως τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐν Λονδίῳ θὰ γείνη μεγάλη συγκέντρωσις τῆ πρωτοβουλία εἰδικῆς ἐπιτροπῆς καλουμένης «ἐπιτροπῆς τῶν ὄπλων καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν» ἐκπροσωπούσης τὴν Ἐνωσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τοῦ Παγκοσμίου Συνδέσμου Φιλίας. Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν δὲ ταύτην θὰ ὀμιλήσωσιν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καντεβουρίας, ὁ καὶ πρόεδρος τῆς συγκεντρώσεως, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰόρκης, ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Μεθοδιστῶν Αἰδεσ. Weatherhead, ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν ἄγγλων ρωμαιοκαθολικῶν αἰδ. Jarret καὶ ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Llandaff, ἦτοι αἱ ἐπιφανέστεραι τῶν ἐκκλησιαστικῶν προσωπικοτήτων πασῶν τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Ἐκκλησιῶν. Παρεκτός τῆς κινήσεως ταύτης ἰδρύθη πρὸ τινος ἐν Γενεύῃ «Κέντρον» δράσεως καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς περὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ συνδιασκέψεως, ἀπαρτιζόμενον μὲν ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν διεθνῶν ὀργανώσεων τῆς «Ζωῆς καὶ Δράσεως», τῶν Χριστιανικῶν ἀνὰ τὸν κόσμον Ἀδελφότητων τῶν Νέων καὶ Νεανίδων καὶ τῆς Παγκοσμίου Φοιτητικῆς Ὀμοσπονδίας, ἀποσκοποῦν δὲ τὸ μὲν εἰς τὸ νὰ ὠθήσῃ τὴν κοινὴν χριστιανικὴν γνώμην νὰ ἀσκήσῃ ροπήν ἐπὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς περὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ συνδιασκέψεως, τὸ δὲ εἰς τὴν διὰ τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ τοῦ ἄλλου τύπου διαδίδασιν εἰδήσεων περὶ τῆς ἐξελιζέως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς

κατά τρόπον σχετιζόμενον πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν θρησκευτικὴν βάσιν τοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ τὴν παρέρμηνυσιν τῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς ἀνάλογον δρᾶσιν.

Εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς διευκολύνσεως τῆς παγκοσμίου εἰρήνης καὶ εὐημερίας τῶν λαῶν παγκόσμιον τοῦτον φιλόανθρωπον ὄργανισμὸν δὲν ἔλειψε νὰ μετᾶσχη καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δι' ἔκρεπῶν αὐτοῦ ἀντιπροσώπων. Ἐκκλησίαι θερμῆ, φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πάσης Ἑλλάδος, διακεκριμένων πολιτικῶν ἀνδρῶν, ἐπιφανῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐπιστήμης, τοῦ πνεύματος καθ' ὄλου, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἐκπροσωποῦντων ἀνώτατα παρ' ἡμῖν καθιδρύματα, σπουδαίους ὀργανισμοὺς καὶ κοινωφελέστατα σωματεῖα, ζητεῖ τὸν πλήρη καὶ παγκόσμιον ἀφοπλισμὸν, καὶ ὅπως αἱ κυβερνήσεις δώσωσιν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν σαφεῖς ὁδηγίας διὰ τὴν περὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ συζήτησιν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν πασῶν τῶν περὶ αὐτοῦ ὀρθοθετηθέντων διαδικασιῶν προτάσεων πρὸς ταχέαν τοῦ ἀφοπλισμοῦ πραγματοποίησιν. Βασίζει δὲ τὴν ἀξίωσιν αὐτῆς ἢ ἐκκλησίαι ἐπὶ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἡ συνέχισις τῆς σημερινῆς πολιτικῆς τῶν ἐξοπλισμῶν ὁδηγεῖ συγχρόνως ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη εἰς τὴν καταστροφὴν χωρὶς νὰ τὰ ἐξασφαλίζῃ, ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη καθιστᾷ ἀναπόφευκτον νέαν σύρραξιν, ὅτι πᾶς πόλεμος εἰς τὸ μέλλον θὰ ἦνε πόλεμος ἐξοντώσεως, καὶ ὅτι αἱ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης δηλώσεις τῶν κυβερνήσεων προκαλοῦν δυσπιστίαν ἐφ' ὅσον ἀναβάλλεται ἢ πραγματοποιήσῃς τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ὅστις θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε ἡ ἄμεσος συνέπεια τοῦ συμφώνου ἀπακηρύξεως τοῦ πολέμου.

Μεγάλῃ λοιπὸν καταβάλλεται πανταχόθεν προσπάθεια ὅπως μὴ ἀστοχῆσῃ τοῦ σκοποῦ τῆς ἢ περὶ ἀφοπλισμοῦ συνδιάσκεψις. Ἄλλ' εἶνε τόσον βαθὺ ἠθικὸν κακὸν τοῦ πολέμου ἢ μάστιξ, ὥστε πᾶσαι αἱ λοιπαὶ μάστιγες τοῦ φυσικοῦ κακοῦ νὰ ἦνε μηδαμινὰ ἐν συγκρίσει πρὸς αὐτὴν, διὰ τοῦτο δὲ καὶ εὐπολέμητοι. Ἐξ ἄλλου τὸ ἀφάνταστον ἀκριβῶς μέγεθος τοῦ κακοῦ ἀφ' ἑνός, καὶ τὸ ἄμετρον ἀγαθόν, ἀφ' ἑτέρου, τὸ ὁποῖον θὰ προέκυπτεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἐκ τῆς καταργήσεως τῶν ἐξοπλισμῶν δικαιοὶ τὴν σκέψιν ὅτι δὲν ἔξαρκεῖ πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπ' αὐτοῦ μόνον τῶν ἀνθρώπων ἢ ὁσονδήποτε μεγάλη προσπάθεια καὶ ὀρθῶς ἐτονίσθη ὅτι αἱ Ἐκκλησίαι πρέπει νὰ σπεύσωσιν νὰ συνδράμωσιν διὰ τῶν προσευχῶν καὶ τοῦ καθ' ὄλου ἐπὶ τῶν λαῶν κύρους των. Οὐδὲν κακὸν εἶνε ἀναπέφευκτον εἰς τὸν κόσμον τοῦ Θεοῦ καὶ οὐδὲ μία τοῦ πονηροῦ ἐναντίωσις εἶνε ἀπολέμητος. Ἄλλ' ἀπαιτεῖται πανεκκλησιαστικὴ προσκαρτέρησις τῇ προσευχῇ καὶ ψυχικῇ νήψις παλαιαὶ εἰς αὐτὴν. Οὐδέποτε οἱ πολιτικοὶ θὰ δυναθῶσιν νὰ λύσωσιν τὰ μεγάλα προβλήματα, ὁποῖον τὸ τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἐὰν δὲν αἰσθάνωνται ὀπισθὲν των τοὺς λαοὺς ἐν στάσει προσευχῆς.

ΠΕΡΙ ΤΕΛῶΝ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Τὸ Κ. Συμβούλιον τοῦ Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας διὰ τῆς ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου Ἐγκυκλίου αὐτοῦ ἐκοινοποίησε τὰ ἐξῆς ἔγγραφα πρὸς τὰ Τοπικὰ Συμβούλια :

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚῶΝ

Διορ. 3—Τμήμα Β'

Πρωτ. 6135

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Δεκεμβρίου 1931

Πρὸς τὸν Ὄργανισμὸν Διοικήσεως
Ἐκκλησιαστ. Περιουσίας.

Ἐν τὰ ὁ θ α

Ἐπειδὴ ἐπληροφορήθημεν ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι τὰς περιουσίας τῶν ναῶν μεταξὺ τῶν δικαιολογητικῶν τῆς διαχειρίσεώς των λαμβάνουσι παρ' ἐμπόρων ἀποδείξεις χαρτοσημασμένας διὰ χαρτοσήμου ἀναλογικοῦ τῆς ἐμπορικῆς κλίμακος προφανῶς ἐκ παρερμηνείας τοῦ νόμου περὶ τελῶν χαρτοσήμου, παρακαλοῦμεν, ὅπως δι' ἐγκυκλίου ὑμῶν πρὸς τοὺς ναοὺς τοῦ Κράτους καταστήσῃτε αὐτοῖς γνωστὸν ὅτι αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς ἀντιτίμου κινήτων πραγμάτων παρ' οἰουδήποτε διδόμενα αὐτοῖς ὑπόκεινται εἰς ἀναλογικὸν τέλος τῆς ἀστικῆς κλίμακος συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 3 τοῦ ἀρθρ. τοῦ 13 τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Φ. ΖΑΓΜΗΣ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1931.

Πρωτ. 10124.

Λογιστήριο.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Διορ. 3 Τμήμα Β', Γραφεῖον Α'.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1931 ὑπ' ἀριθ' 6135 ὑμετέρου ἐγγράφου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι εἴμεθα ἀναρμόδιοι νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν εἰς τοὺς διαχειριζομένους τὰς περιουσίας τῶν ἱερῶν ναῶν ὅτι αἱ ἀποδείξεις ἃς λαμβάνουσι παρ' ἐμπόρων ὑπόκεινται εἰς ἀναλογικὸν τέλος τῆς ἀστικῆς κλίμακος συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 3 τοῦ ἀρθρ. 13 τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου.

Ἐπειδὴ ὁμοῦ οἱ οικονομικοὶ ἐφόροι Ναυπακτίας προέβη εἰς ἐνέργειαν παρομοίας φύσεως καὶ μετὰ τὸ αὐτὸ περιεχόμενον ὡς πρὸς τὰς ἀποδείξεις πληρωμῶν τῶν ἱερῶν μονῶν παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ναυπακτίας ἠτις καὶ δι' ἐγγράφου τῆς γνωρίζει τὴν γενομένην ἐνέργειαν τοῦ ρηθέντος οἰκονομικοῦ ἐφόρου, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι οἱ οικονομικοὶ διαχειρισταὶ τῶν ἱ. μονῶν ἐπειδὴ εἶνε δημόσιοι ὑπόλογοι διὰ τὰς παρ' αὐτῶν διαχειριζόμενας παγίας προκαταβολὰς καὶ διεπόμενοι ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων ὑφ' ὧν καὶ οἱ διαχειριζόμενοι χορήματα τοῦ Δημοσίου προνοῦμεν ὅτι δὲν ὑποχρεοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν νόμων εἰς τὴν πληρωμὴν ἀναλογικοῦ χαρτοσήμου.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ὁμοῦ ἢ ὡς ἀνω ἀποφῆς ἡμῶν δίδεται καθ' ὑμᾶς πρὸς τὴν ἐκ τοῦ γράμματος καὶ

τοῦ πνεύματος τοῦ νόμου εξαγομένην ἑρμηνείαν παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστούμενοι εἰσηγηθῆτε τὴν λήψιν εἰδικῆς νομοθετικῆς μερίμνης εἰς συμπλήρωσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ νόμου 4684 τοῦ 1930 δι' ἐν ὃ καθ' ἡμᾶς Ὁργανισμὸς ἀπαλλάσσεται τελῶν χαρτοσήμου, πρὸς διορθώσιν ἐνὸς μέτρου ὅπερ καὶ ἄδικον ἐμφανίζεται ὡς πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐνδέχεται νὰ παράσχη ἀφορμὰς πρὸς καταστρατήγησιν τοῦ νόμου ἀπὸ μέρους τῶν συναλλασσομένων μετὰ τῶν ἰ. μονῶν.

Τὰς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀντιλήψεις σας εὐαρεστηθῆτε νὰ ἀνακοινώσητε ἡμῖν.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Ἐντεταλμένος Σύμβουλος

Σ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Διεύθ. Β—Τμήμα Β'

Πρωτ. Α'. 31845. Ἐν Ἀθήναις τῆ 29 Δεκεμβρίου 1931

Πρὸς τὸν Ὁργανισμὸν Διοικήσεως

Ἐκκλησιαστ. Περιουσίας.

Ἐνταῦθα

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10124 ἐ. ἔ. ἐγγράφου ὑμῶν ἠνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι τὸ γεγονός ὅτι οἱ οικονομικοὶ διαχειριστὰς τῶν Ἱ Μονῶν τυγχάνουσι δημόσιοι ὑπάλληλοι διὰ τὰς παρ' αὐτῶν διαχειριζόμενας παγίας προκαταβολὰς διεπόμενοι ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων ὑφ' ὧν καὶ οἱ διαχειριζόμενοι χρήματα τοῦ Δημοσίου ἀποτελεῖ ἓνα ἐπὶ πλέον λόγον καθ' ὃν τὰ δικαιολογητικὰ τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν δέον νὰ ὦσι νομίμως χαρτοσημασμένα διότι ἄλλως ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς οἷας καὶ οἱ δημοσίοι ὑπόλογοι.

Τὸ ζήτημα ἀν' ἀπαλλάσσεται ἢ μὴ ὁ Ὁργανισμὸς ὑμῶν τῶν τελῶν χαρτοσήμου οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἀσκεῖ ὡς πρὸς τὴν χαρτοσήμανσιν τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων διότι ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τὸ τέλος καταβάλλει ὁ μετὰ τοῦ Ὁργανισμοῦ συναλλασσόμενος συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 37 τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους παρακαλοῦμεν, ὅπως μέσῳ τῶν ἰ. μητροπόλεων τοῦ Κράτους συστήσητε πρὸς τοὺς διαχειριστὰς τῶν ἰ. μονῶν, ὅτι πᾶσαι αἱ ὑπ' αὐτῶν λαμβανόμεναι καὶ ἐκδιδόμεναι ἀποδείξεις ὑπόκεινται εἰς ἀναλογικὸν τέλος τῆς ἀστικῆς κλίμακος μετὰ τὴν παράκλησιν, ὅπως τὰς ἀνωτέρω ὁδηγίας αἱ ἰ. μητροπόλεις ἀνακοινώσωσι καὶ εἰς τοὺς διαχειριστὰς τῶν ναῶν.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Φ. ΖΑΪΜΗΣ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΕΝΟΡ. ΝΑΩΝ

Ἄριθ. Πρωτ. 305

Ἐπαρὰ τῇ Διευθύνσει Θρησκευμάτων Νομικὸς Σύμβουλος πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Θρησκευμάτων.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 47682, 44534 40845 καὶ 25805 ἐ.ἔ. ὑμετέρων ἐγγράφων καὶ τῶν ἐν τούτῳ ἐρωτημάτων ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω τὴν

γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου (Α' Τμήματος).

Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 6 τῆς ἀπὸ 23ης Φεβρουαρίου 1928 μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως τῆς διὰ τοῦ Νόμου 3483 κυρωθείσης ἔπαυσεν ὑφισταμένη ὡς πρὸς τὰ νομικὰ πρόσωπα τῶν Ναῶν, διότι ἡ διάταξις αὕτη κατηγορήθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 21 τοῦ νεαροῦ νόμου 5148 ἐφ' ὅσον διὰ τούτου ἀφέθη εἰς τὰς ἐνοριακὰς ἐπιτροπείας ἢ ἐπιλογὴ τῆς καταθέσεως τόσον τοῦ αὐτοσίου ἀποθέματος τῶν πλέον τῶν 10.000 δραχμῶν εἰς τινὰ τῶν Τραπεζῶν τῆς Ἑλλάδος, Ἀγροτικῆς ἢ Ἐθνικῆς, ἐπὶ τόκῳ ἐν ᾧφει ἢ ἐπὶ προθεσίμῳ, ὅσον καὶ τῶν ἀγορασθέντων διὰ τοῦ ἀποθέματος κρατικῶν ἡγγυημένων χρεωγράφων καὶ συνεπῶς αἱ ἐνοριακαὶ ἐπιτροπεῖαι οὐδαμῶς δεσμεύονται ἐκ τῆς ὡς εἰρηται συμβάσεως καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ὑποχρεοῦνται ὅπως καταθέτωσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὰ περισσεύματα τῶν ναῶν, διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον διακαίουνται ν' ἀποσύρωσι καὶ τὰ παρ' αὐτῶν κατατεθέντα τοιαῦτα.

Ο ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Π. ΑΛΙΚΟΥΛΗΣ

ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΜΑΝΗ

Εἶναι γνωστὸν ἐκ τῆς Ἐκκλησ. Ἱστορίας, ὅτι κατὰ τὰ μέσῃ τοῦ γ' αἰῶνος ἐνεφανίσθη ἡ αἵρεσις τοῦ Μανιχαϊσμοῦ, λαβοῦσα τὸ ὄνομα τοῦτο ἐκ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς Μάνη, εὐγενοῦς Πέρσου. Τὴν διδασκαλίαν τῆς αἵρέσεως ταύτης ἐγνωρίζομεν μέχρι τοῦδε ἐξ ἀποσπασμάτων, ὡς καὶ ἐκ τῆς πολεμικῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων.

Εἶναι ἕμως γνωστὸν ὅτι ἐκτὸς τῶν ἀποσπασμάτων παρεδόθησαν καὶ αἱ τίτλοι τῶν ἔργων, ὧν οὐδὲν μέχρι τοῦδε διεσώζετο. Πρὸ τίνος ἕμως ὁ γνωστὸς τακτ. καθηγητὴς τῆς Θεολ. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου C. Schmidt κατὰ τὸ ταξιδεῖδιον του εἰς Αἴγυπτον εὗρε χειρόγραφον περιέχον τὸ ἡμισυ περίπου ἔργον τοῦ Μάνη εἰς κοπιτικὴν γλῶσσαν. Ταυτοχρόνως δὲ ἐπληροφορεῖτο, ὅτι τὸ ἕτερον ἡμισυ εἶχε πωληθῆ εἰς ἕτερόν τινα. Κατὰ τὸ τελευταῖον ταξιδεῖδιόν του ἔσχε τὴν χαρὰν νὰ πληροφορηθῆ ὅτι ὁ ἀγοράσας τὸ ἕτερον ἡμισυ τοῦ ἔργου τοῦ Μάνη τὸ εἶχεν ἐπιστρέψει, διότι ἐνόμιζεν ὅτι δὲν ἦτο ἄξιον λόγου, οὕτω δ' ἠδύτοχον δὲ καθηγητὴς νὰ ἀποκτήσῃ ὀλόκληρον τὸ ἐν λόγῳ ἔργον τοῦ ὁποῖου ἤδη ἐτοιμάζει ἐπιστημονικὴν ἐκδόσιν διότι εἶναι ἄριστος τῆς κοπιτικῆς γνώσεως. Οὕτω θὰ ἐπιχυθῆ πλήρες φῶς εἰς ἐν σπουδαῖον σημεῖον τῆς ἀρχαίας Ἐκκλ. Ἱστορίας. Ἐλπίζεται δι' ὅτι τὸ ἔργον θὰ παραδοθῆ εἰς τὴν δημοσιότητα μετὰ μεταφράσεως εἰς τὴν γερμανικὴν, ὅτε καὶ θὰ παράσχωμεν ἀνάλυσιν τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ.

Ἐν Βερολίῳ

ΓΕΡ. Ι. ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΑΜΒΩΝΑ

6

Ἡ ἐπιμέλεια τοῦ πιστοῦ.

(Κορ. ΙΣΤ'. Ματθ.—7 Φιβε.)

«Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πάντα τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πάντα. (Ματθ. κε'. 16).

Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος, ὅστις νὰ μὴ ἔχη μίαν δωρεάν, ἐν «τάλαντον», μίαν ἰκανότητα οἰανδήποτε νὰ δείξῃ διὰ τῶν ἔργων ὅτι ἔκαμεν ἰδικόν του τὸν Ἄυρωτὴν καὶ νὰ γίνῃ «ἄξιος» τῆς «χαρᾶς τοῦ Κυρίου». Πραγματικὴ γνωριμία τοῦ Ἄυρωτοῦ καὶ ἀληθινὴ πίστις, μὴ ἐκδηλουμένη εἰς ἔντονον προσπάθειαν πρὸς δόξαν τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ εἶναι τι ἀκατανόητον, ὅπως ἀδύνατον εἶναι νὰ εὔρη τις φλόγα πυρός, ἄνευ φωτὸς καὶ θερμότητος. Ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ παραβολὴ «τῶν τάλαντων» (Ματθ κε'. 14—30) μᾶς δίδει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπμείνωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐπιμελείας, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ δείξῃ ὁ πιστὸς διὰ τε τὴν ἀτομικὴν του οἰκοδομὴν καὶ διὰ τὴν ἐν ἔργοις ἀγάπης ἐκδήλωσιν τῆς ἐνδομύχου πίστεως αὐτοῦ.

Α'.—Παρὰ πλείστων νομίζεται ὅτι δὲν χρειάζεται ἰδιαίτερα φροντίς καὶ προσπάθεια διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἐν ἡμῖν χάριτος τοῦ Θεοῦ. Ἀρχοῦνται οὗτοι μόνον εἰς τὸ γεγονός ὅτι πιστεύουσιν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ ἀποφεύγουσι τὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα, ἐκδηλοῦσι δὲ τὴν θρησκευτικότητά των διὰ τῆς τυπικῆς τηρήσεως ἐκκλησιαστικῶν τινων ὑποχρεώσεων, χωρὶς πολλάκις ν' ἀποδίδωσιν εἰς αὐτοὺς τὴν βαθυτέραν σημασίαν καὶ ἀξίαν ἣν ἡ Ἐκκλησία θέλει αὐταὶ νὰ ἔχωσιν, ὡς μέσα κατ' ἐξοχὴν πνευματικῆς οἰκοδομῆς.

Διὰ πλείστους χριστιανούς τὸ Εὐαγγέλιον εἶναι ἄγνωστον, ἢ προσευχὴ εἶναι τι σπάνιον καὶ ἐντελῶς τυπικόν, αἱ ἐορταὶ εἶναι εὐκαιρίαι πρὸς διασκέδασιν καὶ ἔστιν ὅτε καὶ ἀκολασίαν. Δι' ἄλλους δὲ εἶναι τελείως ἄγνωστος ὁ ἀγὼν, τὸν ὁποῖον ὁ πιστὸς ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ διὰ νὰ τηρήσῃ ἑαυτὸν «ἅγιον» καὶ «ἐκτὸς τοῦ κόσμου». Νομίζουσι τινες ὅτι ὁ ἀγὼν οὗτος ἀνήκει μόνον εἰς τοὺς μοναχοὺς καὶ ἐκλήσσονται ἐὰν ζητήσῃ τις παρ' αὐτῶν μίαν τοιαύτην προσπάθειαν. Καὶ ὅμως ὅλοι εἴμεθα «στρατιῶται Ἰησοῦ Χριστοῦ» κατὰ τὸν Ἀπ. Παῦλον (Β'. Τιμοθ. β'. 3-5) καὶ πρέπει νὰ εἴμεθα ὀπλισμένοι (Ἐφεσ. στ'. 11-18) καὶ ἔτοιμοι νὰ «κακοπαθήσωμεν», διότι «οὐκ ἔστιν ἡμῶν ἡ πηγὴ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» (αὐτόθι 12).

Αἱ εὐκαιρίαι, τὰς ὁποίας ἡ Ἐκκλησία μας παρέχει καθ' ἐκάστην εἰς τοὺς πιστοὺς δὲν εἶναι εἰ μὴ τάλαντα τὰ ὁποῖα δύναται ὁ καθείς νὰ χρησιμοποίησιν εἰς αὐξήσιν τῶν πνευματικῶν του κεφαλαίων. Τότε δὲ μετέχει τις ἀληθῶς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὅταν «ἐργάζεται» μετ' ἐπιμελείας διὰ νὰ ἐπαφελῆθῃ πράγματι τῶν δωρεῶν αὐτῆς καὶ νὰ «κερδίσῃ» ἐξ αὐτῶν τὴν ἀτομικὴν του σωτηρίαν.

Β'.—Ἄλλ' ὁ μετέχων ἀληθῶς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ αἰσθάνεται ὅτι δὲν εἶναι ἢ «μέλος» ἐνὸς

καὶ τοῦ αὐτοῦ «σώματος» καὶ ὅτι πάντα ὅσα ἔχει ὀφείλει νὰ χρησιμοποίησῃ διὰ τὴν εὐεξίαν τοῦ «σώματος», εἰς ὃ ἀνήκει.

Ἐἴτε πνευματικὰ χαρίσματα ἔχει εἴτε ὑλικά ἀγαθὰ, τῷ ἐδόθησαν—γνωρίζει τοῦτο ὁ πιστὸς—διὰ νὰ δοξάσῃ δι' αὐτῶν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ οἰκονομῶν αὐτὰ πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀδελφῶν του.

Τοῦτο εἶναι τὸ κοινωνικὸν ἰδεῶδες τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἢ ἐν ἀρμονικῇ ἀγάπῃ πάντων συνεργασία πρὸς ἀμοιβαίαν συμπλήρωσιν εἰς ἀποτελεῖσιν «ἐνὸς σώματος» μετὰ κεφαλὴν τὸν Χριστὸν ζῶντος καὶ κινουμένου πρὸς δόξαν τοῦ Ὀνόματος τοῦ Οὐρανοῦ Πατρὸς. Τοῦ «σώματος» τούτου «τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη» (Α'. Κορ. ιβ', 25—26).

Χριστιανὸς ὅστις ζῆ μακρὰν τοῦ ἰδεῶδους τούτου μεριμνῶν μόνον δι' ἑαυτὸν «κρύπτει τὸ τάλαντον», εἶναι «ἀχρεῖος δούλος», μετὰ πίστην «νεκρῶν» καὶ «ματαιῶν». Διότι εἶναι ἀπερίφραστος ἢ ἀξίωσις τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ «δείξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου» καὶ δὲν ἐπιδέχεται συζήτησιν τὸ ἀξίωμα ὅτι «ἡ πίστις ἄνευ τῶν ἔργων νεκρὰ ἔστιν» (Ἰακ. β' 14—26), ὅταν ὁ Ἀπ. Παῦλος καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ μαρτύριον θεωρῆ περιττὸν καὶ ἀνωφελὲς ὅταν λείπῃ ἡ ἀγάπη (Α'. Κορ. γ'. 1—4) διότι «θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὕτη ἔστιν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου» (Ἰακ. α'. 27).

Ἐπιμέλεια λοιπὸν χρειάζεται καὶ διὰ τὴν ἀτομικὴν ἐκάστου πιστοῦ ἐν Χριστῷ οἰκοδομὴν (πρὸβλ. Α'. Τιμοθ. δ'. 13—15) καὶ διὰ τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῆς ἐκδήλωσιν εἰς ἔργα ἀγαθὰ (πρὸβλ. Τίτ. γ'. 8). Διὰ τῆς ἐπιμελείας δὲ ταύτης δεικνύων τὴν πίστιν του ὁ πιστὸς γίνεται ἄξιος τῆς μεγάλης χάριτος τῆς διὰ τοῦ Χριστοῦ σωτηρίας, διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε ν' ἀποδίδῃ ἀξίαν εἰς τὴν μηδαμινὴν ἡμῶν προσπάθειαν καὶ διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ νὰ καθαρῶσιν ἡμᾶς «ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας» (Α'. Ἰω. α'. 7.).

E. F. M.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Θάνατος ἐπιφανοῦς ἱεράρχου.

Τὸ χθεσινὸν ἐξ Ἀγγλίας ταχυδρομεῖον ἐκόμισε τὴν εἶδησιν τοῦ θανάτου τοῦ διασημοῦ ἄγγλον ἱεράρχου καὶ θεολόγου Charles Gore, τέως ἐπισκόπου Ὁξφόρδης. Ἡ σπουδαία θέσις τοῦ μεταστάτους ἱεράρχου ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῆς ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῇ συγχρόνῳ θεολογικῇ ἐπιστήμῃ, ἣς ἐπηρῶς εἰς ἐκ τῶν μεγαλειότερων μυστῶν τῆς, καὶ ἡ ἐνεργὸς αὐτοῦ συμμετοχὴ εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν ὀρθοδόξων καὶ ἀγγλικανικῆς, μᾶς ὑποχρεοῖ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς δράσεώς του.

Ἡ πρὸς τὰ ζῶα στοργή.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐδόθη ἀφορμὴ γὰ γείνη ἐν τῷ τόπῳ διεξοδικότερός τις λόγος περὶ τῆς παρ' ἡμῶν ἐλλείψεως στοργῆς πρὸς τὰ ζῶα ὑπερμαρτυρεῖ ἐλαττωματικὴ ἀνθρωπιστικῆς ἀγωγῆς, ἐχαρκτηρίσθη δ' ἐπὶ τινῶν ἢ πρὸς τὰ ζῶα ὑφειλομένη στοργή καὶ ἢ περὶ τῆς ἐνημερίας των μέρηματα ὡς ὑφειλομένα γὰ ἀποτελεῖ «τὴν βάσιν τῆς ἐθνικῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας». Ὅτι, πράγματι, ἢ πρὸς τὰ ζῶα στοργή καὶ ὁ οἶκτος ἀποτελεῖ τεκμήριον ἀγαθότητος ψυχικῆς καὶ ἡμερότητας ἤθους οὐδ' εἶνε κἄν ἀνάγκη γὰ λέχθῃ. «Ἀπὸ δίκαιος οἰκτεῖται ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ», λέγει ἢ ἁγ. Γραφή. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου μέχρι τῆς συστάσεως τοῦ γὰ ἀποτελεῖ ἢ περὶ ἐνημερίας τῶν ζώων μέρηματα «τὴν βάσιν τῆς ἐθνικῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας» νομίζομεν ὅτι ἐμφιλοχωρεῖ ποιά τις παρεξήγησις. Εἰς τὰ παιδιά καὶ ἢ οἰκογένεια, ἀλλὰ πρὸ πάντων τὸ σχολεῖον, πρέπει γὰ καλλιεργῆται ἀπὸ τῶν πρώτων τάξεων τοῦ δημοτικοῦ σχολεῖου ἐν γένει ἢ ἀγαθότης, ἢ ἀγάπη πρὸς τὴν φύσιν, ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ζωὴν καθ' ὅλον, διὰ γὰ χαλκεύονται ἐγγενεῖς καὶ καλοπροαίρετοι χαρακτήρες. Πᾶσα εἰσήγησις περὶ μονομεροῦς καλλιεργείας ἀγάπης πρὸς τὰ ζῶα θὰ καταλήξῃ ἀσφαλῶς καὶ εἰς τὴν παρ' ἡμῶν ἀνάπτυξιν τῆς παθολογικῆς ἐκείνης ζωοφιλίας τῆς ἀγγλοσαξωνικῆς ζωοκομικῆς, ἐκδηλουμένης καὶ εἰς κληροδοτήματα παραδοξότατα καὶ ἀνοητότατα ὑπὲρ γαλῶν καὶ κνυρῶν καὶ εἰς ἰδρύσεις ἐμπρεπεστάτων ζωονοσοκομείων, καθ' ἣν στιγμὴν ἀπειροὶ πάσχοντες ἄνθρωποι στεροῦνται καταφυγῶν. Ὁ ἀντιεπιστημονικὸς ὑπερορισμὸς τοῦ πόνου τῶν ζώων ὅταν ὑπάρχῃ τόση χονδροειδῆς ἀναισθησία διὰ τοὺς πόνους τῶν ἀνθρώπων ἀποτελεῖ μίαν ἀντινομίαν προσβλητικὴν διὰ τὸν ἀνθρωπισμὸν ὑπὲρ οὗ τόσον κόπτεται ἢ ζωοφιλία. Τὴν «βάσιν τῆς ἐθνικῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας» πρέπει γὰ ἀποτελεῖ ὁ συνολικὸς τοῦ χαρακτήρος ἐγγενεῶς καὶ οὐχὶ μονομεροῦς ἢ ζωοφιλία.

Παράδοξα πράγματα.

Ἐν ἐφημερίσιν τῆς μακεδονικῆς πρωτεύουσας ἐδημοσιεύθη ἐπὶ ομάδος μαθητῶν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου διεξοδικὴ καταγγελία διαβιβασθεῖσα πρὸς τὰς πολιτικὰς καὶ τὰς εκπαιδευτικὰς ἀρχὰς καὶ βαρύνουσα ἕνα τῶν ἐν τῷ ἐκπαιδευτικῷ τούτῳ διδασκόντων ἐλλήνων καθηγητῶν. Εἶνε κυριολεκτικῶς ἀπίστευτα ὅσα ἀναφέρουσαι αἱ μαθήτρια περὶ τῶν δαδασκαλιῶν τοῦ ἐν λόγῳ διδασκάλου, προσβαλλουσῶν τὴν σεμνότητα καὶ τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν πεποιθήσεις, δικαίως

δὲ ἐξηγέρθησαν ὁ λαβῶν γνώσιν αὐτῶν ἐθνικὸς πατριωτικὸς σῆλλογος καὶ ἄλλα ἐθνικὰ σωματεῖα, ἅτινα ὡς ἐκ τούτου καὶ ἀπηθῆναν ἐκκλησίαν πρὸς τὸν ἐλληνικὸν λαὸν καταδικάζουσαν δομιμίτητα τὰς τοιαύτας παρεκτροπὰς. Κατὰ δημοσιενθεῖσαν εἴδησιν τὸ ἔπουργεῖον Παιδείας ἐπελήθη ἤδη τῆς ὑποθέσεως, ἐνχόμεθα δὲ γὰ ἀποδειχθῶσιν ἀνεπὸστατα τὰ καταγγελλόμενα, διότι εἶνε ἐκτάκτως μελαγχολικὰ διὰ τὴν ἐπιχειρουμένην διαστροφὴν τῆς παρ' ἡμῶν ἐκπαιδεύσεως, ἔστω καὶ σποραδικῶς καὶ ὑπ' ὀλίγων.

*

Ὁ V. Gruniel ἐν ταῖς «Échos d'Orient» (ἀριθ. 164) ἐν μελετήματι ὑπὸ τὸν τίτλον «Quelques témoignages byzantins sur la primauté romaine» (βυζαντιναὶ τινες μαρτυρίαι περὶ τοῦ ρωμαϊκοῦ πρωτείου) προσάγει ἀποσπάσματα τινα ἐκ μηνολογίου τοῦ ἰ' αἰ., Νικηφόρου Α' Κως, βίου τοῦ ἁγ. Γερμανοῦ Κως καὶ «βίων» τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐν οἷς ὁ λόγος περὶ τοῦ Πέτρου ἢ τοῦ «μακαριωτάτου ἀρχιερέως ἢ πάπα τῆς «πρεσβυτέρας Ρώμης» κλ., ἐξ ὧν ὁ σ. συμπεραίνει ὅτι ἐν αὐτοῖς ὁμολογεῖται τὸ μὲν ὅτι ὁ ἁπ. Πέτρος ἐτάχθη ἡγεμῶν τῶν ἀποστόλων, τὸ δὲ ὅτι ὁ Πάπας («ὡς διάδοχος τοῦ Πέτρου») εἶνε ὁ ἡγεμῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπλὴ ἀνάγνωσις τῶν ἐν λόγῳ κειμένων πείθει μόνον πόσον ἀσβεστον εἶνε πάντοτε τὸ τῶν παπικῶν *primu desiderium*.

*

Ἐν τῷ «Ἀποστόλῳ Βαρνάβῃ» τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ σεβ. πρ. Λεοντοπόλεως κ. Σωφρονίου ἀνέκδοτος ἀκολουθία τοῦ ἁγ. ἱερομάρτυρος Θεοδότου Ἐπισκόπου Κυρηνείας μαρτυρήσαντος ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Κύπρου Σαβίνου κατὰ τὸν ἐπὶ Λικινίου διωγμὸν. Ἡ ἀκολουθία εἶνε ποίημα τοῦ «κατ' ἐξοχὴν ὕμνογράφου» Ἰωσήφ τοῦ Σικελοῦ, φέρεται δὲ περιωθεῖσα εἰς 7 κώδικας ὧν ὁ εἰς τῆς ἐν ἁγ. Ὁρει Λαύρας καὶ οἱ λοιποὶ τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων.

ΧΡΟΝΙΚΑ**ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἡ Ἱερά Σύνοδος συνήλθε κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα εἰς τὰς τακτικὰς τρεῖς συνεδριάσεις, ἐκτὸς τῆς ἐπιλύσεως τῶν ζητημάτων τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας ἐπιληφθεῖσα καὶ γενικωτέρων ζητημάτων.

—Τὰ Τοπικὰ Ταμεία τοῦ ΤΑΚΕ καθηρτίσθησαν καὶ ἤρχισαν μὲ παραδειγματικὴν τάξιν καὶ ζήλον ἀποστέλλοντα διάφορα ποσὰ ὑπὲρ τοῦ ταμείου ἀποδοχῶν.

—Διετάχθη ὁ αὐστηρὸς ἐλεγχος τῆς διαχειρίσεως τῶν ἱερῶν ναῶν, ὁ ὅποιος ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. καὶ ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, αἱ δὲ κατὰ τόπους ἐφορεῖται θὰ διαθέσουν ὑπαλλήλους πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου.

—Τὸ Δῆ. Συμβούλιον τοῦ ΤΑΚΕ συνεδριάζει κατ' αὐτὰς ἐκτὸς τῶν τακτικῶν συνεδριῶν καὶ ἐκτάκτως

ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ, Ἀρχιεπισκόπου ἐν τινὶ δὲ τῶν συνεδριῶν παρέστη καὶ ὁ κ. Ὑπουργός.

—Προτάσει τοῦ Σ. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅπως παρακληθῆ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ἵνα διὰ νόμου καθορισθῇ ὀργανικὴ θέσις καθηγητοῦ τῶν θρησκευτικῶν ἐν τεῖς διδασκαλείοις τοῦ κράτους.

—Ἐξ ἀφορμῆς πληροφοριῶν ἐκ Σπάρτης ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἐν Μιστρῶ ἰ. ναόν, δι' οὗ καθίσταται γνωστὸν τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι δι' εἰδικοῦ νόμου ὠρίσθη, ἵνα διοικῆται εὐτος ἀνευ οἰασθῆποτε συμμετοχῆς τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἀπεφασίσθη νὰ σχετισθῇ μετὰ τῶν ἄλλων ἐθέσεων τῶν μητροπολιτῶν τῶν δι' εἰδικῶν νόμων διοικουμένων ἰ. ναῶν καὶ ἐξετασθῇ γενικώτερον.

—Ἐξ ἀφορμῆς πληροφοριῶν περὶ τοῦ ἀποβαλόντος τὸ ἱερατικὸν σχῆμα τέως Πρωτοσυγγέλλου τῆς ἰ. μητροπόλεως Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος ἀρχιμ. Κυρίλλου Ψυχογιουῦ, παρεκλήθη ὁ Σ. Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος, ἵνα προβῆ εἰς τακτικὰς ἐνόρκους ἀνακρίσεις, ἀπαγγέλλων κατηγορίαν ἐπὶ ἀποβολῇ τοῦ ἱερατ. σχήματος καὶ ἀρνήσει τοῦ ὀνόματος τοῦ κληρικοῦ καὶ ὑποβάλλῃ τὸν φακέλλον τῇ Ἱ. Συνόδῳ.

—Διετάχθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὁ Σεβ. Δράμας, ἵνα παύσῃ ποιούμενος χρῆσιν τοῦ τίτλου «Φιλίππων».

—Παρεκλήθη ὁ ΟΔΕΠ ἵνα προβῆ εἰς τὴν κρᾶτησιν 100 δραμῶν ἐκ τῆς μισθοδοσίας ἐκάστου Μητροπολίτου διὰ τὸν ἐν Βρυξέλλαις ἀνεγειρόμενον ρωσικὸν ναόν.

—Ἐξ ἀφορμῆς πληροφοριῶν περὶ παραλείψεως ἐν Διατάγματι περὶ τῶν ἀεροπόρων τῆς διατάξεως καθ' ἣν πάντες οἱ βαθμοφόροι συναυτῶντες, καθ' ὅδον ἀρχιερέα φέροντα ἐγκόλπιον, ὀφείλουσι νὰ χαιρετῶσιν αὐτόν, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπέστειλεν ἔγγραφον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἀεροπορίας ἵνα μὴ καταργηθῇ ἡ διάταξις αὕτη.

—Διὰ Π.Δ. ὁ ἱεροκέρυξ τῆς ἰ. μητροπόλεως Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος ἀρχιμ. Σωκράτης Ἀναζηλῆς μετετέθη ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἰδιότητα εἰς τὴν ἰ. μητροπολιν Δαρίσης καὶ Πλαταμῶνος.

—Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως ὁ Μακ. πρόεδρος μετὰ τοῦ Σ. Μυτιλήνης καταρτίσωσι σχέδιον ἀκολουθίας διὰ τὰς τελετὰς τῆς πρώτης τοῦ ἔτους καὶ τῆς 25ης Μαρτίου.

—Ἐτέρα ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Μακ. προέδρου καὶ τῶν Σεβ. Μυτιλήνης καὶ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, κατηρτίσθη ὅπως μελετήσῃ καὶ ἐπεξεργασθῇ τὸ ὑπάρχον «Ἀρχιερατικόν».

—Δωρίσθη ὑπὸ τοῦ Σ. μητροπολίτου Μυτιλήνης ἠγούμενος τῆς ἰ. μονῆς Ὑψηλοῦ ὁ προηγούμενος ἀρχιμ. Σεραφεῖμ Καϊμακέλης, σύμβουλοι δὲ οἱ ἱερομόναχοι Φώτιος καὶ Κλεόπας.

—Ἐξ ἀφορμῆς ὑποβληθείσης ἐκθέσεως ὑπὸ τοῦ Σ. Πατρῶν περὶ εὐδοκίμου ὑπηρεσίας τοῦ Ἱεροκέρυκος ἀρχ. Δωροθέου, Παλλαδίου, προτάθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὅπως προαχθῆ εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμόν.

—Ἐξ ἀφορμῆς δημοσιευθείσης εἰδήσεως ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὅτι ἡ Ἱ. Σύνοδος δι' ἐγγράφου Αὐτῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας κτλ. ἐζήτησε τὴν συγχώρεσιν τῶν ὀργανισμῶν TAKE καὶ ΟΔΕΠ, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐξέδωκε τὸ ἀκόλουθον ἀνακρινόμενον: «Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱ. Συνόδου μᾶς παρέχεται ἡ πληροφορία ὅτι τὸ ἀναγραφέν εἰς τὰς ἐφημερίδας περὶ προτάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου περὶ συγχωρεύσεως τῶν ὀργανισμῶν TAKE καὶ ΟΔΕΠ δὲν εἶνε ἀκριβές. Τούναντίον ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἀπήντησε διὰ μακρῶν ὅτι ἀποκρούει τὴν τοιαύτην συγχώρεσιν ὡς ἐπιζημίαν».

—Ἡ ἐπὶ τοῦ Οἰκονομείου κληροδοτήματος ἐν Τεργέστη ἐπιτροπὴ ἀπένευσε τὸ ἐξ ἐκατὸν χρυσῶν εἰκοσαφράγκων «Οἰκονόμιον βραβεῖον» εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χατζηκόνστα ὡς «ἐθνικὴν τιμὴν καὶ δόξαν περιποιήσαν ἐπὶ 75 ὄλα ἔτη».

—Κατ' εἰδήσεις ἡμῶν ἐκ Κερκύρας καθυστερησάσαι, ἐφέτος αἱ ἑορταὶ τῶν Χριστουγέννων, τῆς 1ης τοῦ νέου ἔτους καὶ τῶν Θεοφανείων διεξήχθησαν ἐκεῖ μετὰ πάσης λαμπρότητος ἐν μεγάλῃ συρροῇ πιστῶν εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ἀλέξανδρος κατὰ τὴν α'. ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἐλειτούργη εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναόν ἐν μέσῳ πυκνωτάτου ἐκκλησιάσματος, ἄνω μετὰ προσοχῆς ἠερώσθη τῆς ἐπικαίρου διδασκαλίας του. Κατὰ δὲ τὴν β'. ἡμέραν ἐλειτούργησεν ἐν τῷ ἑορτάζοντι ναῷ τῆς Ἱ. Θ. Ἀντιβουινιώσεως. Κατὰ τὴν 1ην τοῦ ἔτους ἡ Α. Σ. ἐλειτούργησεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀγ. Βασιλείου, μεθ' ὃ προέστη τῆς ἐπισήμου δοξολογίας ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἀκολουθημένη ὑπὸ τοῦ παν. Πρωτοσυγγέλλου καὶ ἄλλων ἱερέων ἐπεσκέφθη τὸν κ. Νομάρχην. Κατὰ τὴν α'. ἡμέραν τῶν Θεοφανείων ἡ Α. Σ. ἐλειτούργησεν ἐν τῷ μητροπολ. ναῷ καὶ ἐτέλεσε τὸν Μέγαν Ἀγιασμόν παρισταμένων τῶν ἀρχῶν τοῦ τοποῦ καὶ πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος. Ἡ Α. Σ. εἰς πάσας τὰς λειτουργίας καὶ χοροστασίας αὐτῆς διδάσκει τακτικῶς τὸ πυκνὸν ἐκκλησίασμα.

—Πρωτοβουλία καὶ μερίμνη τῆς Α. Σ. τοῦ μητροπολίτου Κερκύρας κ. Ἀλεξάνδρου ἀνασυνεκροτήθησαν

πάντα τὰ κατ' ἐνορίας φιλόπτωχα Ταμεία, δι' ἐγκυκλίου δὲ παρώτρυνεν ἡ Α. Σ. τὸ χριστεπώνυμον αὐτοῦ πλήρωμα, ὅπως μετὰ προθυμίας προσφέρῃ κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἑορτῶν πρὸς περίθαλψιν τῶν ἀπόπων. Παρεκτός τούτου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος ἐνηργήθη ἔρανος ὅστις ἀπέδωκε ποσὸν ἐκ δραχ. 14534, ὅπερ καὶ διανεμήθη εἰς τοὺς πτωχοὺς. Πρωτοβουλία ἐπίσης τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου διενεργήθη παρὰ τοῦ πανοσιολ. Πρωτοσυγκέλλου καὶ ἄλλων ἀξιοτίμων κυρίων ἔρανος εἰς εἶδη ἀποδόσεως ἀρκετὰς ὀκάδας ἄρτου, ζαχαρέως ζυμαρικῶν καὶ ὀρύζης διανεμηθείσας εἰς τοὺς ἀπόρους. Ἐξ ἄλλου ἡ ὑπὸ τοῦ Σεβ. προεδρευομένη φιλελεήμων εἰταιρία «Ἁγίος Σπυρίδων» διέθεσεν ἐπίσης ὑπὲρ τῶν ἀπόρων κατὰ τὰς ἑορτὰς δρ. 14,000, τὰ δὲ κατ' ἐνορίας φιλόπτωχα ταμεία διένειμαν ἐν συνόλῳ δραχμὰς 34.853.

—Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 73951 καὶ ἡμερομ. 10 Δεκεμβρίου 1931 ἐγκυκλίου αὐτοῦ πρὸς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας τοῦ Κράτους, κρίνει σκόπιμον ὅπως ἀνασταλῶσιν ἀπὸ τοῦδε αἱ ἐκλογαὶ διὰ κετὰς ὀργανικὰς ἐφημεριακὰς θέσεις, ἐπαναληφθῶσι δ' αὖται ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου καὶ ἐξῆς, ἵνα οἱ ἐκλεγησόμενοι φοιτήσωσιν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους εἰς Ἱερατικά Φροντιστήρια. Ἡ Ἱερά Σύνοδος, διασκεψαμένη ἐπὶ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἀπεφάνθη ὅτι αὕτη δὲν δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Αἱ ἐξ Ἱεροσολύμων εἰδήσεις ἀναφέρουσιν ὅτι συνεπέα τῆς πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἐνοστάσεως τῶν ὀρθοδόξων ἀραβοφόνων κατὰ τῆς νομιμότητος τοῦ καταρτισμοῦ τῆς ἱεράς Συνόδου, τῆς ἐκλογῆς τοῦ τοποτηρητοῦ καὶ τοῦ κύρους τῆς πράξεως τῶν ἐπιεκλογῆ πατριάρχου γενομένων μέχρι τοῦ νῦν συνελεύσεων, τὸ δικαστήριον τὴν μὲν συγκρότησιν τῆς ἱ. Συνόδου καὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ τοποτηρητοῦ ἐδέχθη ὡς νομίμους, ἠκύρωσεν ὅμως πάσας τὰς ἕως τοῦδε γενομένας περὶ τὴν πατριαρχικὴν ἐκλογὴν διατυπώσεις ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι παρατύπως ἐγένοντο, ἐφ' ὅσον δὲν ἐγένετο ἡ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν προσήκουσα ἀνακοίνωσις περὶ τῆς ἐκλογῆς, τῆς Ἀρμοστείας τῆς Παλαιστίνης μὴ ἐχούσης ἀρμοδιότητα νὰ διατάξῃ αὐτήν. Κατ' ἀκολουθίαν πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἐκλογὴν μέχρι τοῦδε διαβήματα ἠκυρώθησαν, ἵνα ἐπαναληφθῶσιν ἐξ ὑπαρχῆς κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Τὸ ἐν Μόσχᾳ ἐκτελεστικὸν κομιτᾶτον τοῦ διεθνοῦς συνδέσμου τῶν ἀθῶν εἶχε διοργανώσει κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων ἐν πάσαις ταῖς εὐρωπαϊκαῖς χώραις «ἡμέραν μάχης κατὰ τῆς θρησκείας», πρὸς τοῦτο δ' ἐξέδωκε καὶ ἰδίαν ἐγκύκλιον μεθ' ὀδηγιῶν διὰ τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὀργανώσεις

καὶ ἐκκλήσεις πρὸς ἐνεργὸν συμμετοχὴν εἰς ἀντιχριστιανικὰς δημοσίας ἐπιδείξεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ὁ «Ἀπ. Βαρνάβας» ἀναφέρει ὅτι «τῶν περιστάσεων ἕνεκα δὲν ἐτελέσθησαν αἱ συνήθειαι ἀρχιεπισκοπικαὶ λειτουργίαι ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους» ἐν οἷς ναοῖς ἀνέκαθεν ἐτελοῦντο κατὰ παλαιάτου ἔθους.

—Ἐπὶ τῇ παρατεινομένῃ ἐν τῇ νήσῳ ἀνομβρία ἐντολῇ τῆς Α. Μ. ἀναγινώσκονται αἱ ἐπὶ τούτῳ ὀρισμένα εὐχαὶ τῆς Ἐκκλησίας.

—Γράφει ὁ «Ἀπ. Βαρνάβας»: «Ὡς ἐκ τῆς κρατούσης καταστάσεως ἐφέτος δὲν θέλει πανηγυρισθῆ ἡ ἑορτὴ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῇ 18 Ἰανουαρίου. Θὰ τελεσθῆ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπλῶς ἐν πάσῃ λιτότητι λειτουργία ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου. Συνεπῶς οὔτε ἐπισκέψεις ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ δὲν θέλουσι λάβει χώραν».

—Ἐπικειμένου τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς ἑορτῆς τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπέλυσεν ἐγκύκλιον πρὸς τὸ χριστιανικὸν τῆς νήσου πλήρωμα δι' ἧς συνίστα ὅπως «διὰ τὸ ἐξαιρετικὸν τῶν περιστάσεων, ἃς διανύομεν, ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἑορτασμὸς τῆς ἑορτῆς τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν συνδυασθῆ ἐφέτος μετὰ τοῦ σχολικοῦ» ἐν ἐνιαίᾳ τελετῇ, ἣ; παρέχεται λεπτομερὲς πρόγραμμα, ἔτι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τυπικόν. Μετὰ τὴν λήξιν δὲ τῆς τελετῆς ἡ Α. Μ. συνίστα εἰς τὸ εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα «ὅπως διαλυθῆ ἐν τάξει, ἀπερχομένου ἐκάστου τῶν πιστῶν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ

Τῇ παραμονῇ τῶν Χριστουγέννων ἀπεβίωσεν ἐν Λιβάνῳ ὁ γέρον Πατριάρχης τῶν Μαρωνιτῶν, εἰς διαδοχὴν δ' αὐτοῦ ἐξελέγη ὁ ἀπὸ Τριπόλεως Ἰωάννης Ἀρίδα. Ὁ ἐκάστοτε Πατριάρχης τῶν Μαρωνιτῶν φέρει τὸ ὄνομα Πέτρος, ἀπὸ τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ θρόνου τῆς Ἀντιοχείας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ἐν τῷ νέῳ Καταστατικῷ τὸ ὀικονομικὸν ζήτημα τῆς Ἐκκλησίας ἐρρυθμίσθη ὡς ἐξῆς: τὰ ὑλικά μέσα τὰ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ κράτους διατιθέμενα διὰ τὴν ὀρθοδόξον Ἐκκλησίαν τῆς Σερβίας μεταβιβάζονται εἰς τὸ Ἐκκλῆσ. Ταμείον. Τὸ κράτος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ μίαν ἀποζημίωσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Οἱ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας μέχρι τοῦδε φόροι ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ εἰδικῶν ἐκκλησιαστικῶν φόρων, ἡ δ' Ἐκκλησία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσπράττῃ φόρους προσωρινούς ἢ καὶ παγίους παρὰ τῶν πιστῶν της. Ἐκτός τούτου ἡ Ἐκκλησία θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδρύσεως εἰδικῶν καθιδρυμάτων χρησίμων εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, οἷον σχολὰς εἰκονογραφικῆς, ἐργοστάσια κηροῦ κλ., ὡς καὶ ἐν γένει ἰδρύματα χαρακτηριστικῆς θρησκευτικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς. Ἡ ὀικονομικὴ ἐποπτεία τοῦ κράτους περιορίζεται εἰς γενικὴν ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῆς κεντρικῆς ὀικονομικῆς διαχειρίσεως.

ΡΩΜΑ Ι·ΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Νεώτεροι ἐξ Ἰσπανίας εἰδήσεις ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ κυβερνησις διὰ διατάγματος διέλυσε τὸ τάγμα τῶν Ἰησοῦιτῶν καὶ ἐδήμεισε τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ τοῦ

ΔΕΛΤΙΟΝ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

ΑΙΕΥΘΥΝΟΥΣΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητής του Πανεπιστημίου

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 60. ΕΞΩΤ. ΦΡ. 60. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 3
ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΝΑΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΠΡΟΤΕΥΟΥΣΩΝ ΔΡΧ. 100
ΝΑΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΔΡΧ. 60. ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 30
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 30Τὰ πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» ἐμβάσματα δέον νὰ
διευθύνωνται :Ο.Δ.Ε.Π. Δελτίον «Ἐκκλησία». Γραφεῖα Ι. Συ-
νόδου. Πᾶσα δὲ ἐπιστολὴ ἀφορῶσα εἰς τὴν σύντα-
ξιν δέον νὰ διευθύνηται : Γραφεῖα «Ἐκκλησίας»,
Ἄρχιεπισκοπῆν.

δημοσίου ταμείου, χρησιμοποιηθησομένην ὑπὲρ σκο-
πῶν φιλανθρωπικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν. Ἡ Α. Α. ὁ
Πάπας ἔσπευσε νὰ διαβιβάσῃ ἔντονον διαμαρτυρίαν.
— Πόσον μισητὴ ἀπέβη ἡ οὐνία εἰς εὐρείας κοινω-
νικὰς τάξεις ἐν Πολωνίᾳ φαίνεται ἐκ τούτου, ὅτι 291
οικογένειαι οὐνιτῶν τοῦ χωρίου Μπερίζνιτσα—Σλια-
χέτοκαγια μετέστησαν... εἰς τὸν καθολικισμόν!

ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ ἐν Manchester Μέγ. Οἰκονόμος Αἰδεσ. κ. Κωνσταν-
τίνος Καλλίνικος προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησ. Ὁρφα-
νοτροφείου Βουλαγιμένης δρχ. 300.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἄρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου, Ἐλεγχος πα-
ραποιήσεως συνοδικῶν πράξεων καὶ πατριαρχικῶν ἐγγρά-
φων. Ἀθήνησι 1931.—Ἐν τῷ τεύχει τούτῳ ἀνετυπώθη ἡ
ἐν τοῖς τελευταίοις φύλλοις τῆς «Ἐκκλησίας» τοῦ παρελ-
θόντος ἔτους δημοσιευθεῖσα ἀποκαλυπτικὴ μελέτη τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἐν ἡ ἑλληνιστῶν
τινες ὑπὲρ τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου κοπτόμενοι φρωδῶ-
νται πλαστογραφοῦντες καὶ παραποιοῦντες συνοδικὰς πρά-
ξεις καὶ πατριαρχικά ἐγγράφα σχετικά πρὸς τὸ ἡμερο-
λογιακὸν ζήτημα. Τοιαῦτα μέσα ἐπιτρέπουσιν εἰς ἑαυτοὺς
πρὸς «στήριξιν τῆς ὀρθοδοξίας» οἱ «ἀκραιφνεῖς στηλοβά-
ται» τῆς!

Κωνσταντίνου Δυοβουνιώτου Πρωτάνεως τοῦ Πανεπι-
στημίου, Περὶ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλη-
σίας μετὰ τῆς Ὀρθοδόξου καὶ τοῦ κύρους τῶν ἀγγλικα-
νικῶν χειροτονιῶν. Λόγος ἐπὶ τῇ ἐγκαθιδρύσει τῶν Πα-
νεπιστημιακῶν ἀρχῶν τῶν ἐτους 1931—32 ρηθεὶς ἐν τῇ
αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῇ 29 Νοεμ-
βρίου 1931.—Ὁ ρήτωρ ὑποδεικνύων τὰς κυριώτερας προ-
τεσταντικὰς ἰδέας, τὰς περιεχομένας ἐν τοῖς συμβολικοῖς
βιβλίοις τῆς ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας, καὶ συγκρίνων αὐτὰς
πρὸς τὰς διδασκαλίας τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀποφαί-
νεται ὅτι «ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδεὶς δύναται νὰ γείνη λό-
γος περὶ ἐνώσεως εἴτε ἐσωτερικῆς εἴτε ἐξωτερικῆς τῆς

ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῆς ὀρθοδόξου», ἀλλὰ καὶ
ὅτι «δὲν ἐπεταί ἐκ τούτου ὅτι πρέπει νὰ παύσῃ πᾶσα
πρὸς ἔνωσιν ἐργασία καὶ ἰδίᾳ αἱ φιλικαὶ τῶν δύο ἐκκλη-
σιῶν πρὸς ἀλλήλας σχέσις».

—Ἐν Καίρῳ ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ παρ. ἔτους ἤρξατο
ἐκδιδόμενον πλούσιον εἰκονογραφημένον θερησκευτικὸν
περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Χριστοπολιτεία», ὡς ὄργανον
τοῦ ὁμωνύμου ἐν Αἰγύπτῳ συνδέσμου, ὑπὸ τὴν διεύθυν-
σιν τοῦ θερμορρογοῦ ἱατροῦ-θεολόγου κ. Ἡλ. Καλλι-
στράτου. Εἰς τὸ καλὸν περιοδικὸν εὐχόμεθα πᾶσαν εὐδο-
κίμησιν.

Δημητρίου Ι. Πάλλα, Τεράχια μαρμαρίνων τραπεζῶν
μετ' ἀναγλύφου παρυφῆς. Ἐκ τῆς Ἀρχ. Ἐφημερίδος
1930. Ἀθῆναι 1931.

Τοῦ αὐτοῦ, Ἐγγράμματος εἰκονογραφικῆ πλάξ τοῦ Βυ-
ζαντινοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν. Ἐκ τῆς Ἐπετηρίδος Ἐταρ.
Βυζ. Σπουδῶν. Ἀθῆναι 1931.

Τοῦ αὐτοῦ, Μηνιαῖον ἐκ Καισαριανῆς. Ἐκ τοῦ ἡμερολ.
Μεγ. Ἑλλάδος. Ἀθῆναι 1932.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἀρχιεπισκοπῆ Ἀθηνῶν.

Προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ προ-
σόντα συμφώνως τῷ νόμῳ, ὅπως μέχρι τῆς 15ης Φεβρουα-
ρίου ἐ. ἔ. ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικά πιστοποιητικά,
προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς
πλήρωσιν δι' ἐκλογῆς τῶν κενῶν θέσεων ἐνὸς εφημερίου
τῶν ἱ. ναῶν ἁγίου Ἰωάννου (Ταύρου—Ἀθηνῶν), ἁγίου
Ἀναργύρων (Ψυχρῆ—Ἀθηνῶν), ἁγίου Δημητρίου (Εὐλο-
κερατέας—Πειραιῶς), Μεταμορφώσεως (Καλλιθέας), Εὐα-
γγελισμοῦ (Ἀσπροπύργου), Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Με-
σαγροῦ—Αἰγίνης), ἁγίου Νικολάου (Σελινιῶν—Σαλαμι-
νος), ἁγίου Ἰωάννου (Μαρκοπούλου—Μεσογαίας), ἁγίου
Κωνσταντίνου (Μπούρων) Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Συ-
καμίου). Ἐν Ἀθῆναις τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου 1932 Ὁ Ἀρ-
χιεπίσκοπος † ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος.

Ἱ. Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνοουρίας.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 78-80 τοῦ περὶ κωδικο-
ποιήσεως τῶν περὶ ἔνορ. ναῶν καὶ εφημεριῶν κ.λ.π. Δια-
τάγματος προκειμένου νὰ ἐνεργηθῇ ἐκλογὴ τακτικοῦ εφη-
μερίου ἐν τῇ ἐνορίᾳ «Μηλιάς» Μαντινείας, καλοῦμεν
τοὺς ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ὅπως μέχρι τῆς
15ης Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὰς αἰτή-
σεις μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν, ἵνα ἀνακηρυχθῶ-
σιν ὑποψήφιοι. Ὁ Μητροπολίτης † Μαντινείας καὶ Κυ-
νοουρίας Γερμανός.

Ἱ. Μητρόπολις Πέλλης

Ἡ ἱ. μητρόπολις Πέλλης προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους
καὶ ἔχοντας τὰ ἐκ τοῦ νόμου προσόντα, ὅπως ἐντὸς τεσ-
σαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Γρα-
φεῖον αὐτῆς τὰ ἀπαιτούμενα ἐγγράφα, προκειμένου νὰ
γίνη ἀνακήρυξις ὑποψηφίων, πρὸς πλήρωσιν δι' ἐκλογῆς
δύο κενῶν θέσεων Ἐφημεριῶν τῶν ἐνοριῶν Μεστιάς, Νέας
Χαλκηδόνος, Παλαιφῆτου καὶ Ραχώνας. Ἐν Γιαννιτσῶ
τῇ 2ῃ Ἰανουαρίου 1932. (Ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γρα-
φείου).

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀρξάμενων τῶν ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως Μητροπολιτικοῦ
Μεγάλου Δρυϊνουπόλεως καὶ Παγωνιανῆς παρακαλοῦνται
οἱ λαβόντες ὑπουργικὴ ἀποφάσει λαχνοὺς ἐκ τε τῶν Σε-
βασμωτάτων Ἀγίων Ἀρχιερέων καὶ λαϊκῶν ὅπως σπεύ-
σωσι νὰ ἐμβάσωσι τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν εἰς τὸν Ταμίαν
τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Μεγάλου Δελβινακίου κ. Βασίλειον
Πατσέλην ἢ εἰς τὸν ἐν Ἀθῆναις Τμηματάρχην Τραπεζῆς
Πειραιῶς κ. Νικόλαον Πατσέλην.

Ἐν Δελβινακίῳ τῇ 14 Ἰανουαρίου 1932

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνεγέρσεως

Τύποις «Φοῖνικος», ὁδὸς Σταδίου 44, Ἀθῆναι